

[Bernhard Baunsgaard]

turligvis skal, eller lade være med at gøre det, som VS vil.

Jeg har allerede understreget, at forudsætningen for forbehold over for artikel 1 er straffelovsændringen, og vi ved godt, siger hr. Wilhjelm, at regeringen vil have straffelovsændringen igennem for at kunne ratificere. Ja, det ved vi godt. Og hvad så? Hvis de radikale ikke ville stemme for straffelovsændringen, kom den så ikke igennem? Jo, den gjorde, for vi ved jo, at fremskridtspartiet og socialdemokratiet står sammen i denne sag med forbeholdet. Der er flertal for det. Kun hvis socialdemokratiet skifter, er der ikke flertal for det.

Men der er en anden side af sagen, som hr. Wilhjelm ikke var inde på. Jeg spurgte ham om det ved anden behandling, og da svarede han ikke. Frygter hr. Wilhjelm ikke, at man skal forstå de udtalelser, som hr. Wilhjelm adskillige gange er kommet med, på den måde, at når hr. Wilhjelm ikke vil stemme for forbeholdet over for artikel 1 ved at forsyne regeringen med den nødvendige straffelovsændring, er det så, fordi hr. Wilhjelm i virkeligheden ikke ønsker at bekæmpe terrorisme? Den risiko ønsker jeg at de radikale ikke under nogen omstændigheder skal løbe, og jeg forstår ikke, at visse andre vil løbe den risiko. Vi skal bekæmpe terrorisme. Den er afskyelig, hvad enten det er privatpersoner, organisationer eller lande, der bruger den.

Derefter kommer vi til dagsordensforslaget. Jeg ville bede om en afbrydelse, hvis der var noget som helst fornuftigt formål med at stemme for denne dagsorden, for at drøfte, hvordan vi skulle stille os i den radikale gruppe. Men som fru Tove Jørgensen sagde for et øjeblik siden, er det en demonstration, en tom demonstration. Vi radikale har sagt i betænkningen, at vi vil have to forbehold, der sikrer lige netop det, som hr. Wilhjelm nu fremsætter dagsorden om. Retsforbundet har meddelt det her i salen, og regeringen ved, at venstre, konservative og flere andre ikke ønsker forbeholdet over for artikel 1. Den socialdemokratiske regering kan nok lægge disse tal sammen. De ved, at socialdemokratiet og fremskridtspartiet tilsammen har flertal. Det eneste ekstra, vi ville opnå ved en dagsorden – og vi agter ikke på nogen måde at deltage, hverken for eller imod – var at få konstateret, hvem af folketings-

medlemmerne der på dette tidspunkt, en fredag eftermiddag, har nået flyet hjem, og det kan ikke være noget særlig fornuftigt formål.

Ole Espersen (S):

Jeg tager kun ordet, fordi hr. Wilhjelm har draget nogle udtalelser fra mig ind i debatten, og jeg forstod, at det er blevet påstået, at befolkningen skulle være blevet vildledt, vist ikke blot af mig, men også af justitsministeren.

Det er da klart, at jeg har givet udtryk for, at den konvention, som regeringen her ønsker at underskrive, medfører forpligtelser. Det gør en konvention nu engang, det er meningen med den. Meningen med konventionen er at bidrage til en bekæmpelse af den internationale terrorisme, og fordi terrorismen er international, er det rimeligt, at man har konventioner om bekæmpelsen af den. Og har man konventioner, hvorefter man forpligter sig til at bistå hinanden, indskrænkes de enkelte landes handlefrihed, man kan kalde det suverænitet, handlefrihed, selvstyre, det må hr. Wilhjelm selv om, men det er klart, at vores handlefrihed indskrænkes.

Vi får en forpligtelse til, hvis konventionens betingelser er opfyldt, at yde retshjælp til en medlemsstat, der beder om det. Vi får en forpligtelse til at gøre det på grundlag af vores egen retsplejelov. Det er vores egne myndigheder, der skal dømme, om betingelserne efter såvel konventionen som vor egen danske lovgivning er opfyldt. Men når myndighederne og herunder domstolene til, at det er tilfældet, så er der en forpligtelse efter konventionen, og det er netop tanken bag indgåelse af konventioner af denne karakter. Forpligtelsen giver naturligvis ikke kun andre lande fordele; forpligtelsen kan lige så vel i en given situation give Danmark fordele.

Ib Christensen (DR):

Da det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Wilhjelm, er ganske i overensstemmelse med de synspunkter, som retsforbundet har givet udtryk for ved første, anden og især tredje behandling af det forslag, der er tale om, agter vi naturligvis at stemme for den pågældende dagsorden.

(Kort bemærkning).